

ЄВРОРЕГІОНИ УКРАЇНИ: МЕТА СТВОРЕННЯ

Король С.М.,
аспирант кафедри політології,
соціології та психології

Сучасна концепція транскордонного співробітництва у сфері регіонального розвитку насамперед пропонує переосмислити наші застарілі уявлення про адміністративно - територіальний устрій країни, що дісталися в спадок від комуністичної системи, про жителів прикордонних територій, про розвиток цих територій, про властиві їм проблеми і т.д. Адже які б благородні цілі не ставили перед собою, створюючи і зміцнюючи свої кордони, жителі прикордонних регіонів опиняються в дуже невигідному становищі, відчуваючи на собі всі тяготи обмежень, пов'язаних із пересуванням людей, товарів, ідей і послуг. До того ж, перебуваючи на задвірках країни, вони відчувають традиційну неувагу до них з боку центральної влади і стають заручниками регіональної диспропорції. Для самостійного ж розв'язання своїх проблем у них немає ні коштів, ні можливостей. Як результат, багато регіонів перетворюються на депресивні, відсталі території. Тим часом, від рівня розвитку цих територій, від якості життя залежить багато чого, в тому числі й цілісність прикордонної держави.

На міжнародному рівні для вирішення цих проблем, а також для вирівнювання європейських регіонів, стирання кордонів між ними, з метою створення єдиної толерантної і процвітаючої Європи в 1980 році і була прийнята Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними громадами або органами влади, спрямовану на більш тісне співробітництво між прикордонними регіонами в сфері економіки, екології, науки, культури ... Для цих цілей у Європі створені і функціонують єврорегіони.

Єврорегіони, як форма прикордонного співробітництва, сприяють не тільки посиленню та поглибленню добросусідських відносин між державами, а й є своєрідним інструментом для інтеграції тієї чи іншої країни до європейських структур. Це особливо важливо для України в зв'язку з просуванням кордонів Євросоюзу. Єврорегіони розглядаються і як засіб врегулювання можливих територіальних проблем двох держав. Вони знімають напругу в царині можливих

територіальних претензій. Дозволяють вирішувати проблеми, пов'язані зі становищем національних меншин. Це свого роду й полігон для апробації сумісності законодавства різних країн і правових систем.

Намагаючись наслідувати європейський досвід, Україна ще сім років тому, коли про необхідність транскордонного співробітництва говорилося лише в наукових колах, звернула свій погляд на такий феномен, як єврорегіони. У 1993 році вона взяла участь у створенні першого - Карпатського - єврорегіону. У нього ввійшли чотири області України (Закарпатська, Львівська, Івано-Франківська та Чернівецька) та прикордонні регіони Польщі, Угорщини, Словаччини та Румунії. У 1995 році з участю Волинської області та Люблінського воєводства Польщі було сформовано єврорегіон «Буг», до складу якого три роки ввійшла і Брестська область Білорусі. У 1998 році за участю Одеської області і трьох повітів від Румунії та Молдови було створено єврорегіон «Нижній Дунай».

У 2007 р. був створений євро регіон «Ярославна» в складі Курської області (РФ) і Сумської області (Україна). Єврорегіон був створений з метою розвитку співробітництва прикордонних територій в наступних напрямках:

- всесторонній економічний розвиток;
- комунікації, транспорт та зв'язок ;
- наука, нові технології, освіта ;
- покращення стану навколишнього середовища;
- ліквідація надзвичайних ситуацій, стихійних лих та їх наслідків;
- покращення якості життя населення через розробку і реалізацію збільшення зайнятості;
- розвиток регіональної економіки сторін через покращення інфраструктури прикордонний районів.